

ONS MEISJES-HOEKJE

In ons meisjeshoekje kun je van allerlei dingen lezen die vooral de meisjes aardig vinden. Hoe we ons huis kunnen inrichten, waarvan de meubelen worden gemaakt, waar de asperges vandaan komen, wat een mode-show is, enzovoort. Mocht je er iets over willen vragen, dan schrijf je maar naar Tjits Veenstra, Hoofdstraat 37, Vianen (Gr.)

ONZE SLAAPKAMER.

De slaapkamer is één van de belangrijkste vertrekken van ons huis. Kinderen moeten twaalf uren 's nachts slapen, grote mensen zes à acht uur. Zelfs als we nooit ziek worden, brengen we toch nog ongeveer het derde deel van ons leven in de slaapkamer door.

Een slaapkamer dient in de allereerste plaats om er uit te rusten. Ze moet dus een rustige indruk maken, helder, vrolijk, licht in de verf. Creten — de plinten, de kozijnen, de don-plafond en de wanden geef je de lichtste tint, de deuren — of enkel de posten — de plinten, de kozijnen de donkerste. Je kunt tegenwoordig afwasbaar behang krijgen. Dat is erg prettig. Want een slaapkamer moet proper zijn. En bedden en kleren veroorzaken vaak stof.

Voor de ramen hang je een stevige vitrage of helemaal niets. Ze staan immers de hele dag open? Weet je wat erg aardig staat? Vitrages met een bloemetje. Maar let op de kleuren, die moeten bij behang en verf passen. Natuurlijk neem je wel overgordijnen. Sommige mensen slapen graag in het donker. En kleine kinderen sluimeren eerder in als de kamer schemerig is. Je kunt de donkerste kleur van de kamer er voor kiezen. Je kunt ook een bloemetje nemen. Dat hangt van je smaak af en van de mensen die er slapen. Kinderen houden van vrolijkheid. Daarvoor

kies je dus bedrukt linnen of cretonne.

Over de vloer komt helemaal, zelfs onder het bed, zeil of balatum. Is gemakkelijk stofvrij te houden. Voor het bed, voor de deur, onder het tafeltje ligt een kleedje. Voor de wastafel een rubbermat.

Wat moet er nu in de slaapkamer staan?

Allereerst een bed natuurlijk. Je kunt ook een volledig slaapkamerameublement nemen. Maar dat vraagt veel ruimte, is erg duur en de moderne slaapkamers zijn klein.

Als het goed was, moest elk kind een eigen slaapkamer hebben. Dat gaat erg moeilijk, nu de huizen zo schaars en zo klein zijn. Maar een eigen ledikant is wel vereist. Van twee ledikanten wordt een kamer erg vol. Daarom hebben de fabrikanten er wat op gevonden. Ze bouwen tegenwoordig twee of drie bedden boven elkaar. Gezellig hè, om boven of onder je zusje te slapen!

Sommige mensen lezen eerst een poosje voor ze gaan slapen. Die heb-

Vincent VAN GOGH

30 MAART 1853 — 29 JULI 1890

In het Nationale Park „De Hoo-ge Veluwe”, één van de mooiste plek-jes uit ons land, staat een museum.

Het is de moeite waard hier rond te kijken. Een grote collectie schilde-

rijen uit de jaren na 1860, modern beeldhouwwerk, een menigte tekenin-gen, houtsmeden, etsen, gravures, Chi-nees porselein, Delfts aardewerk en nog meer is hier bijeengebracht.

ben een lampje boven hun hoofd. Be-halve een bed staat er een wastafel. Of er hangt een wasbak aan de muur. In de nieuwe huizen ontbreekt ze wel eens. Daar wast ieder zich in de bad-kamer. Maar als er veel kinderen zijn, is dat wel wat lastig. Dan moe-ten ze allemaal op elkaar wachten.

Boven de wastafel, of — als die ontbreekt — ergens aan de wand, hangt een spiegel. Omdat je je voor die spiegel moet aankleden, broche voor doen, dassen knopen, enzovoort, moet het daar altijd goed licht zijn. Daarom laat je er een lamp boven aan bren-gen, met een kapje, zó, dat alle licht op je gezicht schijnt.

Behalve de zeep en de ingrediënten voor het tandenborstelen hebben de mensen vaak een hele verzameling potjes, flesjes, borsteltjes en wat niet al op het randje van de wastafel staan. Dat lijkt erg slordig. Bovendien moet je die dingen elke morgen afstoffen. Daarom kun je beter een medicijn-kastje kopen en dat naast de spiegel aan de wand hangen.

Verder hebben de mensen vaak een tafeltje met een stoel in de slaapkamer, of een schrijfbureautje. Voor het raam tegen de muur. Iedereen wil wel graag eens alleen zijn of rustig een brief schrijven.

En nu zou ik het voornaamste nog vergeten. De kast! Elke kamer hoort een ruime diepe kast te hebben. Met twee deuren.

Achter de ene liggen de kleren, de lakens, slopen, badhanddoeken keurig opgevouwen op planken. Achter de andere hangen de pakken, mantels, rokken, blousjes, jassen en jurken aan haken of aan een lange dwarslat. Natuurlijk over knaapjes. Met daar-boven een plank voor de hoed, de handschoenen, de sjaals en onder op de bodem de schoenen.

Als de lig-helft ontbreekt, kunnen we ook een kist nemen. Net zoals de boerenknechts en dienstboden vroeger een klerenkast hadden. Die met hout-snijwerk, de onze met 'n vrolijk kleur-tje beschilderd. En met een paar kus-sens er bovenop hebben we meteen een aardige bank.

Tjits Veenstra.

ONS MEISJES-HOEKJE

BEDDEN I.

De vorige keer hebben we uitgerekend dat we minstens het derde part van ons leven op bed doorbrengen. Natuurlijk moet dat bed dan ook zo goed mogelijk zijn.

Vroeger ging het maken van een bed heel eenvoudig. Een paar dieren-vellen in een hoek en klaar was kees.

Onze overgrootvaders en overgrootmoeders hadden er ook niet veel werk van. Ze legden wat los stro in hun bedstee en daar kwam een flanellen

land bespreekt hij zeer uitvoerig. Zelfs „kruidendokters” uit onze tijd maken nog wel gebruik van het Cruydtboek.

Dus als u....”

„Maar mag ik u hartelijk danken voor uw geleide? We hebben genoten en veel geleerd!”

Kamille

Vingerhoedskruid

laken over heen. Ieder voorjaar met de schoonmaak werd dat stroo vernieuwd. De meeste vrouwen vonden dat stro toch wel een beetje rommelig. Elke keer als ze het bed opmaakten — in de woonkamer — lag er rommel op de vloer. Daarom naaiden ze er een grote zak omheen.

Weet je hoe ze zo'n bed weer plat maakten na het opschudden of stoppen? Ze trokken hun schoenen of klompen uit en gingen er op dansen.

Tegenwoordig worden er nog wel strozakken gebruikt. Als de jongens

soldaat worden, en als je eens gaat kamperen, zul je dat wel ontdekken.

Stro is niet duur. En als er telkens andere mensen op een bed moeten slapen, zijn strozakken erg geschikt. Je schudt het stro er uit, steekt het in brand en doet er weer vers in.

Ook in winkels kun je nog wel strooien bedden krijgen. Je weet wel, van die bruine met rode en blauwe ruitjes en mooie witte nopjes. Ze zijn keurig plat en rechthoekig en erg goedkoop. Maar op die uit de winkel slapen de mensen niet meer zo maar.

Ze gebruiken ze als matras, net als wij een spiraalmatras. Boven op zo'n stromatras komt dan een bed. Een ander bed dan je in de winkel koopt, zonder knoopjes en randen. Een gewone grote zak met wat erin.

De boeren, die altijd kippen hielden vroeger, stopten de donsveren in hun bed. Dat lag lekker zacht. De burgers hebben die gewoonte overgenomen.

Maar het was zo lastig dat die veren overal doorkropen. Er was geen enkel weefsel fijn genoeg. Eindelijk ontdekten ze dat satijn en katoen dicht genoeg kon worden geweven. Sommige fabrikanten smeerden er nog een waslaag overheen, dat hielp afdoende. Bovendien moest je zo'n bed alle dagen opschudden, anders lagen de veren al heel gauw naast je en voelde je zelf de harde stroozak in je rug. Maar tegen dat euvel hebben de fabrikanten nu iets gevonden. Want er zijn nog altijd veel mensen die beslist op een veren bed willen slapen, vooral oudere. Men maakt de veren bedden nu net als de kapokmatrassen in drie delen. Er komt ook zo'n mooie stevige rand omheen. Maar knoopjes kunnen er niet in. Want op de plek waar het knoopje in de stof vast genaaid zou moeten worden, zou een gaatje ontstaan, heel klein, maar toch juist groot genoeg voor de veertjes om er doorheen te kruipen. Daarom wordt elk deel weer door tussenschotjes in drie vakken of cellen verdeeld. Nu kunnen de veren nooit meer zo ver verschuiven. Zo'n matras heet een celmatras.

Behalve veren stopten de mensen ook wel zeegras in hun bedden, dat groeide vroeger in de Zuiderzee, nu moet het uit Denemarken komen. Alpengras werd ook veel gebruikt, het kwam uit Zwitserland. Door de devieschaarste zijn die vulsels nu praktisch verdwenen. Losse kapok is eveneens heel populair, en voor kinderbedjes kurkwol, maar dat is erg duur. En wie een heel goedkoop bed wilde maken, bediende zich van kaf.

Tjits Veenstra.

Ons Werkhoekje

UITSLAG VAN DE WEDSTRIJD.

Oplossing A.:

1. April. 2. lang. 3. Gideon. 4. naar. 5. rood. 6. dauw. 7. wajang. 8. gnoe. 9. Edom. 10. match. 11. chic. 12. cipier. 13. rum. 14. Machlon. 15. nicotine.

Oplossing B.:

Abel • Adonizedek • Noach • Keturah • Elimelech • Naboth • Ezechiël • Elkana • Baal • Zebub • Sichem.

Oplossing C.:

1. Kievit. 2. grutto. 3. lijster. 4. zwaluw. 5. specht. 6. ekster. 7. meesje. 8. taling. 9. patrijs. 10. fazant.

Het is een hele opgaaft om uit de honderden oplossingen de prijzen toe te kennen. De gelukkigen zijn:

1. Chr. Nat. School te Garijp.
2. Klaas de Kam, Koudekerke.
3. Piet Terbeek, Oudega(W.)
4. Riek Boland, Silvolde.
5. Jos Ruizendaal, Breukelen.
6. H. Span, Wirdum (Fr.)
7. Chr. School te Putten.
8. Kees van Beek, Barneveld.
9. Gerrit Koning, Garderen.
10. Elly Rozeboom, Uithuizen.
11. Anna Buitenweg, Vreeswijk.
12. Hendrik Huizinga, Bedum.
13. Wilt Bergsma, Hemrik.
14. Ina Koornneef, Rozenburg.
15. Arendje Hutten, Kamperzeedijk.
16. Jan Bakker, Murmerwoude.
17. Pieterke Kits, Doezum.
18. Folkert Feenstra, Rotterdam.
19. Sina Huizinkveld, Lichtenvoorde.
20. Jannie Hoogendoorn, Kamerik.

ONS MEISJES-HOEKJE

BEDDEN II.

„Een goed vakman”, zegt de fabrikant tegen me, „moet elke dag helemaal alleen twee bedstellen kunnen maken”.

Dat wil nog al wat zeggen.

Eerst moet hij de **hoses** knippen en aan drie kanten dichtnaaien op een gewone naaimachine.

Zo'n hoes moet erg sterk zijn. Linnen is sterker dan katoen, maar louter linnen breekt weer gemakkelijk. Daarom doe je verstandig, als je een bed koopt, een hoes te kiezen van half linnen half katoen.

Als het goed was, moesten we allemaal effen bedden kopen of ge-

streepte. Die zijn sterker dan gebloemde. Heus waar! Want die bloemen bestaan uit losse lussen, daar is de schering niet door de inslag geweven en de stof dus zwakker, bovendien blijf je gemakkelijk achter zo'n lus haken, het draadje breekt, het begin van een gat is er.

Maar een gebloemd bed staat veel vrolijker. Zeg daarom tegen je moeder, dat ze kleine figuurtjes moet kiezen. Want hoe sterker omhulsel, hoe vaker je een bed kunt laten bijvullen.

Als je een goed bed wilt hebben, moet er kapok in zitten. Goedkope bedden zijn gevuld met vlokken. Dat zijn gemalen resten van **textiel-**

in en om Charlottenburg, want door gebrek aan zendelingen waren de gemeenten daar verwaarloosd. In veel plaatsen moest Heinrich een ware strijd voeren tegen het binnengedrongen heidendom met zijn geheimzinnige, duistere **praktijken**, om daarna het onderwijs van voren af aan te beginnen. En dan de lichamelijke nood en onreinheid. Gelukkig hadden Heinrich en Maria ook een cursus in **medische** verzorging gevolgd. Maar toch viel Maria in 't begin bijna flauw bij de zwerende wonden, die ze moest wassen en verbinden. Verder streed ze tegen mijnwormen, zandvlooien, zwerende ogen, malaria, kiespijn en alle mogelijke andere kwalen. Veel liefde verwierf ze zich met deze hulp en toen Mietje groot genoeg was, trok ze soms dagen lang met haar man het binnenland in. Mietje liet ze dan gerust achter in de trouwe hoede van Johanna en Efraim. En in de nog betere hoede van God, die over allen waakte.

In vaders portemonnaie huizen dikwijls heel wat familieleden bij elkaar: zilver- en bronskleurige. Het kleine, parmantige dubbeltje ligt veilig tegen z'n grote zilveren broer en de bronzen, ronde stuiver schuift langs de geweldige riks-voorbij.

Er zijn in de loop der jaren in vaders buidel heel wat vreemde ge-

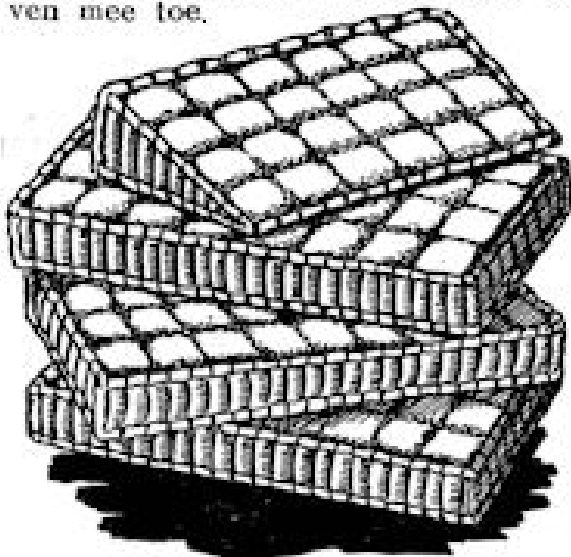
zichten geweest. Vijf jaar geleden, ná de muntwet van 1948, is de leuke, vierkante stuiver verdwenen. Ook dat kleine ukkepukje, de halve cent!

En wat erger is!

Vaders beurs is daarna heel wat armer geworden, omdat twee deftige, goudgele nichten voorgoed het huis zijn uitgegaan.... Nee, je komt

fabrieken, half wol half katoen, al heten ze ook honderd keer wolvlakken. Die vlakken worden op de duur hard en gaan in klonten zitten. Om dat te voorkomen doet men er voor de helft stro door. Er bestaan natuurlijk wel echte zuivere wolvlakken en die zijn zelfs beter dan kapok, maar.... ook duurder.

Wij kopen echter alleen goede bedden. Daar kunnen we ons hele leven mee toe.

Weet je hoeveel kapok er in een bed gaat? In elk deel negen pond, dus zeven en twintig pond in een heel bed.

In grote fabrieken schudt een machine de kapok er in, in een kleine — waar ik ben gaan kijken — doen de mannen het zelf.

Als ze die negen pond er in hebben, wordt de hoed dichtgenaaid, meestal met de hand. Daarna meten ze keurig netjes uit, waar de knooppjes moeten zitten, allemaal even ver van elkaar. Aan ieder knooppje komt een lusje, die lusjes worden weer met een eindje touw dwars door het bed heen twee aan twee aan elkaar vastgebonden. Hoe meer knooppjes er in een bed zitten, hoe beter. De touwtjes houden de kapok op de plaats, zodat die niet kan gaan schuiven.

Nu moet de rand er nog omheen. Dat staat netjes en het bed blijft er door in het model. Zo'n rand wordt er met touw ingeregeng. Kijk maar eens bij je eigen bed.

Eerst sliepen de mensen dus op dierenvelen of los stro. Daarna kwamen de stromatrassen met een los bed er bovenop. Nu hebben de meeste mensen een stalen spiraalmatras (een springveer) met 'n kapokbed.

Heel moderne gebruiken ook wel een bed van schuimrubber. Sommige vinden het erg prettig, andere komen er van terug. Het is nog een nieuwe uitvinding en lijdt aan allerlei kinderziekten: je mag niet met een warme kruik naar bed in de winter en het mag niet in de zon liggen, want dan wordt het hard; je kunt het niet over de lijn hangen, want dan breekt het; het brokkelt nogal gemakkelijk af.

Tjits Veenstra.

ONS MEISJES-HOEKJE

BEDDEN III.

De laatste tijd wordt er veel geadverteerd met matrassen met binnenveren. Die zijn gemakkelijk, want je kunt ze zo op de planken leggen. En op een matras van goede kwaliteit krijg je vijftien jaar garantie. Ze vragen alleen flinke grote dekens die je er royaal om kunt slaan, want je zakt er niet in weg en daardoor tocht het er nog al spoedig bij in.

Weet je wel hoe zo'n matras er uit ziet?

Eerst maken ze de omtrek van het bovenvlak en die van het ondervlak. Hij bestaat uit een recht-hoek van staalband met ronde hoeken. Dat staalband is zo hard, dat het niet geknipt kan worden, het wordt met een beitel gekloofd. Tussen die twee omtrekken wordt de matras gebouwd. Hij bestaat, net als de zitting van een stoel, uit spiraalveren. Ze zitten in overdwarse rijen en worden met haakjes aan de omtrek geklonken. De veren van een stoel worden bij elkaar gehouden door een eind touw. Die van een matras telkens door een spiraal die van het ene einde van het staalband naar het andere loopt.

Over die binnenvering kan natuurlijk niet meteen de hoes worden gespannen. De spiralen zouden spoedig door de stof heen prikken.

Er komt eerst een zak van **tarpauling** — dubbel geweven jute — omheen. Daarna volgt een vingerdikke laag stro. Dat stro zit vastgehecht op een stuk jute. Er zijn telkens met een haak een paar sprietjes doorheengehaald. Na dat stro komt 'n laag watten, dezelfde, die de kleermaker ook gebruikt. Daarover spant men de hoes.

Dat is nog een heel karwei, want hij is eigenlijk te klein voor zo'n dik bed. Daarom klemt men de matras eerst met twee klemmen in elkaar tussen twee metalen platen. Voorzichtig wordt de hoes tot de eerste klem geschoven, de klem wordt verwijderd, het bed springt aan de ene kant omhoog. Nu gaat de hoes verder naar de tweede klem. Die wordt ook uitgetrokken, de matras ontspant zich verder. Nog een klein rukje, hij zit. De metalen platen worden er uitgetrokken, de hoes dichtge-naaid. Het bed is klaar.

Hoe moet je een bed behandelen?

Nu zal ik wel ruzie met jullie moeders krijgen. Want een kapokbed — eigenlijk elk bed — mag je nooit kloppen. Kapok bestaat uit kleine

kokertjes. Die kokertjes gaan op de duur stuk, het bed wordt slapper en moet worden bijgevuld. Maar als je gaat kloppen, sla je de kokertjes opzettelijk stuk, de kapok wordt zo fijn als zand.

„Er komt heel wat stof uit“, zegt

NAAR DE HOOGSTE TOP DER WERELD

Toen, voor enkele weken, Londen zich klaar maakte voor de Kroningsfeesten van koningin Elizabeth, zwoegde langs naakte rotswanden en grillige gletschers een **expeditie** omhoog naar de hoogste bergtop der wereld: de Mount Everest.

Het was niet de eerste keer dat dit geprobeerd werd.

Vanaf 1920, dus al 30 jaar lang, is het véle malen geprobeerd. Maar steeds tevergeefs. Zestien bergbeklimmers lieten bij deze moeizame pogingen het leven.

Maar nu, midden 1953, is het twee mannen: Hillary, een Nieuwzeelandse bijenhouder en Tensing, een Tibetaanse bergtourist, leden van een expeditie, die onder leiding van de Engelsman, kolonel Hunt stond, gelukt de Mount Everest te veroveren.

Een vroegere bekende tocht was die van 1948, toen bekwame Zwitsers, die in hun bergachtig land zich dage-

lijks kunnen trainen, de bestijging waagden. 't Was niet een grote expeditie, maar toch waren er nog 170 dragers nodig, om **proviant**, instrumenten, kleren, tenten enz. naar boven te torsen. Ja, er komt wat kijken! Wij hebben er geen idee van hoe moeilijk en gevaarlijk zo'n bestijging is, maar ook wat er meegevoerd moet worden. Aan voedsel alleen al: zo'n 800 kg. meel, 500 kg. boter, suiker, koffie enz.

Je begrijpt, dat je als dragers alleen maar kunt gebruiken mensen uit bergachtige streken; met uithoudingsvermogen. Daar de Himalaya tussen India en 't uitgestrekte hoogland van Tibet ligt, zijn het vooral de Tibetanen, die bij verschillende expedities als dragers hebben **gefungeerd**.

De grootste vijand van de bergbeklimmers is de bergziekte. Jullie weten, dat de lucht, hoe hoger je stijgt,

je moeder, maar dat dat stof stukgeslagen kapok is, heeft ze niet in de gaten. In de schoonmaaktijd moet je een bed een hele dag in de zon leggen en daarna goed borstelen.

Zo gewoon is het het beste, dat je je bed alle dagen omkeert en flink laat luchten. Zet de delen maar een poosje schuin tegen de slaapkamerwand op. Verder moet je de delen regelmatig verwisselen: het hoofdeinde wordt voeteneinde, het voeteneinde middenstuk, het middenstuk hoofdeinde. Want eigenlijk wordt het middenstuk het meest beslapen, je voeten wegen maar weinig, je hoofd ligt eerst op een kussen, en als je niet regelmatig wisselt zou het middenstuk veel eerder versleten zijn dan de rest.

Je hebt ook wel twee-delige bed-

stellen. Het kleine stukje behoort niet aan het hoofdeinde, maar aan het voeteneinde. Want ze hebben dat ene deel juist zo groot gemaakt, omdat de mensen klaagden dat ze bij driedelige bedden pijn in de rug kregen van de harde rand van het middenstuk. Wisselen heeft hier dus geen zin. Wel is het verstandig om dat grote stuk om te gooien natuurlijk.

Voor de oorlog behoorde er bij elk bedstel ook nog een hoofdpeluw. Maar toen de kapok schaars werd en we voor een bed een speciale vergunning moesten hebben, mochten de fabrikanten van de Duitsers geen peluw meer maken. En nu zijn we al zo gewend om alleen een kussen te gebruiken dat bijna niemand de peluw terugverlangt.

Tjits Veenstra.

ONS MEISJES-HOEKJE

GEHEIMEN VAN EEN MODESHOW.

„'k Heb een pracht zaaltje op de kop weten te tikken. Hij was eerst wat hard in de prijs, maar 'k heb er honderd afgekregen. Hij vraagt éénvijftig voor een **thé complet**, inclusief. Er komt een cirkelvormige gang voor de **mannequins**, het publiek kan er om toe zitten. Alleen is er een **parketvloer**, dat tikt natuurlijk vreselijk met die hoge hakken”.

„O, dat is niets, ik heb al tapijten gehuurd”.

„Zeg, welke japonnen geef je? 'k Zou zo graag een gekleurd kapsel geven, rose bijvoorbeeld”.

„Rivoli kan niet mee doen, die zit op de Najaarsbeurs”.

Dit gesprek werd gevoerd door 'n groepje mensen in een hotel ergens in Nederland, die bezig waren een modeshow te **organiseren**. 't Is echt gebeurd, ik was er zelf bij.

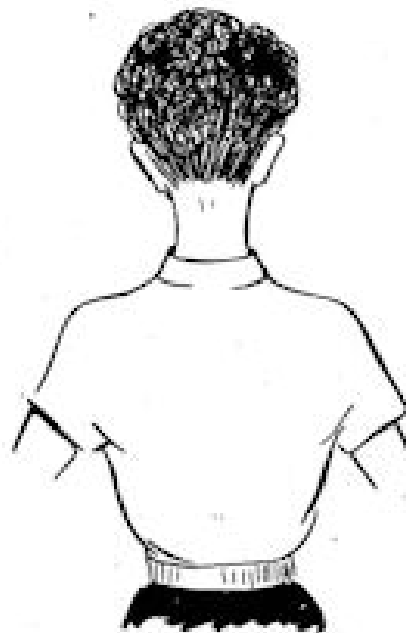
Er jubileerde een kledingmagazijn. En ter gelegenheid van dit heuglijk feit wilde het zijn klanten een show aanbieden. Niet gratis, hoor, een toegangskaart kostte drie gulden.

Op een modeshow kunnen de dames zien, welke kleren er in het komende seizoen zo al gedragen zullen worden, hoe ze staan en welke dingen er goed bijpassen.

Bij het organiseren van zo'n modeshow komt heel wat kijken. Ze kan bijna nooit door één zaak worden gegeven.

De jurken, mantels, mantelpakjes, rokken en blouses zijn natuurlijk het belangrijkste. Maar bij een fel rode jurk kun je geen lichtblauwe hoed en groene schoenen dragen, of paarse handschoenen en rose kralen. 't Moet alles bij elkaar passen.

Daarom doen verschillende zaken samen bij een show: een kledingmagazijn, een tassenfabrikant, een juwelier, een hoedenzaak, een schoenenzaak en ook.... een kapper. Ja, want bij een polo-shirt past heel goed een kort geknipte ragebol, maar

POLO-SHIRT MET KORTGEKNIPTE RAGEBOL.

bij een avondjurk staat een hoog kapsel weer mooi. En weet je, wie ook vaak mee doet? Een bloemist, voor de levende **corsages** op de kleren en in het haar.

Als de zaken het samen eens zijn geworden en een zaal hebben gehuurd, is de show nog niet voor elkaar. Dan moeten er nog mannequins komen.

Mannequins zijn dames die de kost verdienen met kleren voor de mode-zaken aan de klanten te tonen. Ze behoeven helemaal niet een knap gezichtje te hebben, alleen maar een geschikte maat. Als jullie eens met je moeder een jurk gaat kopen, is

hij wel eens te breed over de schouders, of de rok is te lang, of het lijfje hangt te laag. Dat mag bij een mannequin niet zo zijn. Wanneer die een jurk aanpast, moet ze er zo mee de straat op kunnen gaan.

Als de zaken de mannequins hebben gevonden, komen de dames meestal een paar dagen van te voren even passen en kijken, welke kleuren en modellen haar het mooiste staan en hoe ze de te tonen collectie zullen verdelen.

En dan kan de modeshow beginnen.

In een gezellig zaaltje zitten de toeschouwers in gemakkelijke stoeltjes. Op een podium wordt zachte muziek gemaakt, van een piano, of een mandolineclubje of iets dergelijks. Voor 'n microfoon vertelt een explicateur(trice) welk japonnetje, welke jas zal worden getoond, van wie de schoenen, de tas, de handschoenen, de hoed, de corsage zijn, soms ook nog wat dat alles kost.

„Let u eens op de kleurencombinaties, dames. En valt de rok niet soepel? Hoe vindt u deze originele garnering?”

Ondertussen loopt de mannequin over de loper, en laat zich van alle kanten bekijken. De toeschouwers krijgen een boekje, waarin ze de nummers (de modellen zijn genum-

merd) kunnen noteren die ze willen kopen.

In de pauze wordt thee geschonken.

De nieuwste tinten voor deze winter zijn anthraciet en cognac (geel-bruin).

Jullie weet natuurlijk al dat de rokken weer korter worden. Dat is een uitvinding van de modekoning Dior. Misschien vertel ik de volgende keer eens iets van de Parijse modekoningen. Tjits Veenstra.

Ons Werkhoekje

De oplossing van het tentraadsel volgt hier.

Horizontaal: 1 tent. 4 kamp. 8 rem. 10 sol. 11 au. 12 bel. 14 la. 15 o.m. 16 s.s. 18 el. 19 l.l. 21 ma. 23 o.a. 25 Ob. 27 les. 29 e.o. 30 oor. 32 omo. 33 neer. 34 stug.

Verticaal: 1 tram. 2 een. 3 n.m. 5 as. 6 mol. 7 plat. 9 me (je). 12 B.M. 13 L.S. 15 olm. 17 sla. 20 toon. 22 al. 23 os. 24 toog. 26 hoe. 28 er. 29 emu. 31 re. 32 O.T.

De prijzen zijn toegekend aan:

Eppie Schut, Tonden.

Dirk van der Sluis, Genemuiden.

Jelle Vonk, Noordbergum.

Ali G. van Egdom, Westbroek (U).

Tea Henstra, Twijzelerheide.

Ko de Bree, Koudekerke (Z).

B. Bolt Jz., Boerakker.

Henny Schuiteman, Garderen.

Oeds van der Wal, Wartena.

L. den Heijer, IJmuiden-Oost.

W. Schreuder, Lunteren. De Valk.

Mekke Tempel, Zuidhorn.

Adrie Buchner, Moordrecht (Z.H.)

Gerardus Makkes v. d. Deyl, Spijk.

Aly Timmermans, Marknesse (N.O.P.)

De prijsjes worden zo spoedig mogelijk toegezonden.

Dit moest natuurlijk eerst.

Maar ik heb nog uit no. 3 van O.E.K. het Kroonraadsel, waarvan de oplossing nog niet werd opgeschreven.

ONS MEISJES-HOEKJE

BLOEMEN IN DE HERFST.

Eindelijk is het toch herfst geworden. Het leek wel of de zomer het hele jaar door zou duren, maar terwijl ik dit schrijf, is het buiten nu toch koud en er hangt een echt trieste mist. De auto's schieten als reuze insecten langs de straten en de mensen haasten zich allemaal diep weggedoken in hun kragen naar de warme kachel. In mijn tuintje laten de mussen de broodkorstjes niet langer liggen en een schichtige merel schar-

relt onder de struiken naar een laatste besje. Zodra hij gerucht hoort, gaat hij als een kaatsbal de lucht in.

Het is kaal geworden in de tuin. De bloemen zijn verdord, de rozenbomen gesnoeid. Alleen ergens boven aan een vergeten tak blinkt nog één late witte roos. Ik kan er net niet bij om haar te plukken. Nu breekt de tijd aan, dat je bijna geen bloemen meer kunt bemachtigen om in de huiskamer te zetten. Er staan wel bloeiende cyclames voor de ramen. Maar op de tafel, het dressoir of het

De 1e Nov. 1755 werd de omgeving van Lissabon geteisterd. Men noemt daarbij het getal van 50000 doden. In Dec. 1908 verwoeste een krachtige beving, in enkele seconden, de stad Messina op Sicilië en vonden ongeveer 80000 mensen de dood.

In 1923 werd Japan getroffen. Ruim 99000 doden.

En zo wordt de droeve lijst van aardbevingen en .... zoveel doden telkens langer.

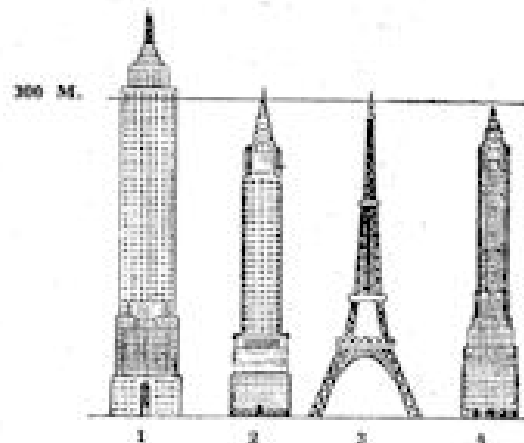
Nu werd in Aug. 1953 die van de Ionische eilanden er aan toegevoegd.

Je weet natuurlijk, dat een **seismograaf** het toestel is, waarmee aardbevingen worden opgetekend. Op een beroel stuk papier, dat ronddraait, wordt door een stift een lijn getrokken. Trilt de aarde, dan trekt de stift een sterk op- en neergaande lijn, die men **curve** noemt.

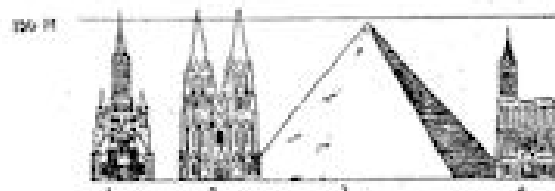
De mens kan eigenlijk anders niet, dan een aardbeving **constateren**. Tegenover de kracht van de beving zelf, staan we machteloos.

Als ieder mens ook maar wilde erkennen, dat hij klein en machteloos is!

HOOGSTE BOUWWERKEN TER WERELD.

1. Empire State Building 380.4 m.;
2. Chrysler Building 318.8 m.;
3. Eiffeltoren 304.8 m.;
4. Wall Tower 299.5 m.

1. Munster te Ulm 161 m.;
2. Dom te Keulen 159.6 m.;
3. Pyramide van Cheops 147 m.;
4. Dom te Straatsburg 142.6 m.

örgel is een lege plek gekomen. Een portretlijstje, een leeg pulletje heeft daar de plaats van het zomers bouquet bloemen ingenomen. Aan de stal-letjes zijn de bosjes erg duur, en meestal zien ze er een beetje ver-fomfaaid uit. Alleen voor de etalages van de bloemenwinkels staan van die leuke bakjes, maar die zijn bijna niet te betalen.

Toch behoeft het helemaal niet kaal te zijn in de huiskamer en kan er evengoed als in de zomer wel iets aardigs staan, dat aan buiten her-innert. Zelfs wel van die mooie bloemstukjes. Die kun je zelf heel gemakkelijk maken en dan kosten ze je geen cent.

Als je op het ogenblik naar bui-ten gaat en eens goed rondspeurt, zie je nog van alles, waarmee je het thuis gezellig kunt maken. Allereerst heb je de paddestoelen. De tijd is wel bijna voorbij, maar toch zijn ze er nog. Weet je, dat je daar heel aar-

dige bakjes mee kunt opvullen? Je neemt een klein schaaltje of een bon-bonschaaltje, dat niet zo mooi meer is. Een houten kistje of een blikje kan desnoods wel. Je vult het op met aarde en legt daar een laagje mos over. Witte kiezelstenen staan ook erg mooi. Dan zoek je een paar pad-destoelen, hoeveel hangt van de

grootte van je schaaltje af, maar maak het vooral niet te vol. Je legt de paddestoelen hier en daar op het mos of op de kiezels en steekt er een paar herfsttakjes, een dennen-takje, een paar korrels mais of een pluimpje riet tussen.

Ja, paddestoelen zijn vergiftig, dat weet ik ook wel. Maar daarom be-hoef je er niet bang voor te zijn. Aanraken is helemaal niet schade-lijk voor je gezondheid en als je je bloemstukje klaar hebt, moet je toch je handen wassen door de aarde, die aan je vingers is blijven kleven.

Zal ik je nu eens het geheim van die mooie bloemenbakjes van de bloemisten verklappen?

De kwekers kennen twee kunstjes, die helemaal niet moeilijk zijn te leren.

Je neemt een stevig pluk mos. Dat groeit bijna overal wel onder de bomen of in een vochtige gracht-wal. Om de randen van dat mos span je heel voorzichtig een elastiekje of een touwtje, zodat het samentrekt tot een rond bolletje. Dat ronde bol-letje leg je in een oud asbakje, een deksel van een weckfles, een los thee-schoteltje en zorgt, dat het goed vocht-ig blijft. Leg het eenvoudig in een laagje water. In dat mos prik je een paar bloemetjes, een enkel winteras-tertje uit de tuin of een late chry-sant of een geknakte cyclamebloem. Je neemt b.v. twee bloemen met heel korte steeltjes, daar achter een paar met een langere steel, een stengeltje spirea, een takje rode eikenbladeren, bladeren van de rode beuk, of de bruine lindenheg er tussen en klaar is je bakje. Een paar druiven of 'n stukje boomschors lijken ook wel aardig er bij of een kleine sierkale-bas, dat hangt er ook vanaf, hoe groot je het mos hebt genomen. Zo doen de kwekers dat ook.

Het tweede geheimpje is de bloe-menprikker. Dat is een plaatje lood of zink met allemaal uitstekende spij-kertjes, net als bij een egel. Die prik-ker leg je in een schaaltje met water. En daar steek je de bloemen of de takjes op. Je kunt er heel aardige

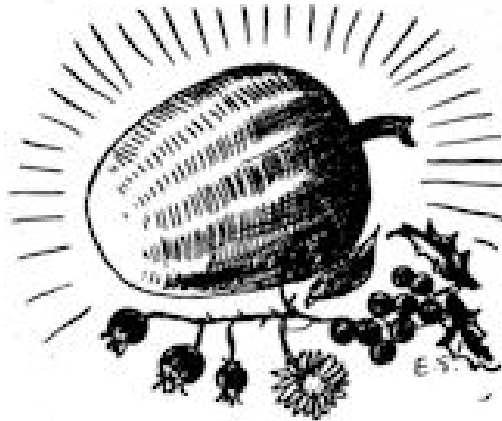
bakjes mee maken voor de Kerst-tafel, maar die staan nu natuurlijk ook al mooi en ze blijven wekenlang goed. Twee kleine takjes van de zil-verden neem je als achtergrond en daarvoor steek je twee of drie takjes hulst met rode bessen, of van die witte bessen, die je in heel veel tui-nen en parken ziet, of die van de wilde roos met zijn rode bottels. Die prikkers kosten op de markt maar 'n kwartje.

En weet je, dat een grote bos wilde rozenbottels in een grote vaas heel mooi in een hoekje van de hal op een tafeltje staat, nog veel mooier dan rietpluimen of lisdodden?

Probeer maar eens zo'n bloemstuk-je te maken. Met twee laat bloeiende bloempjes of een paar takjes met bessen of gekleurde herfstbladeren

kom je al een heel eind. En je zult zien dat het er thuis gezellig van wordt, even gezellig als in de zomer wanneer overal grote bouquets bloemen staan.

Tjits Veenstra.

ONS WERKHOEKJE

Eerst maar de oplossingen van de beide opgaven uit de vorige krant.

1. In goede volgorde gerangschikt staat er:

October wijumaand.

2. Op de kruisjeslijn kwam van bo-ven naar beneden te staan: **Onze eigen krant.**

1. Oehoe
2. namen
3. Zadok
4. eiber
5. Eliza
6. iepen
7. groot

...

Dan heb ik een aardig puzzletje, waaruit je zelf opmaken kunt, hoe goed je naar de vertelling over de kerkhervorming geluisterd hebt.

..... 1. is een groot hervormer (6)

- ..... 2. de voornaam van een andere hervormer (6).
- ..... 3. een berucht man uit Luthers dagen.
- ..... 4. „gewijd“ brood.
- ..... 5. plaats, waar Luther studeerde.
- ..... 6. voornaam van een voor-lopers der hervorming uit Noord-Nederland.

Verder staan hieronder de letter-grepen van 6 plaatsen, uit Luthers leven bekend geworden, doorelkaar gegooid. Zoeken jullie de namen er maar eens uit.

EI — WART — ME — BURG — SE
— LE — BERG — NACH — BEN
— AUGS — EIS — WIT — RO —
BURG — TEN.

Geen oplossingen inzenden.

Volgende keer D.V. een echte wed-strijd weer!

ONS MEISJES-HOEKJE

BREIEN, EEN OUD HANDWERK.

Breien is al een oud handwerk, hoe oud weet ik niet precies. Vroeger werd alles met de hand gebreid. Tricot kende men nog niet. Jersey of bleyle waren onbekend. Borstrokken, directoirs, kousen, sokken, jurken, onderjurken, mutsen, alles moest met de hand worden gebreid. Dat was heel wat, want ga bij je eigen kleren maar eens na, welke van tricotstof, interlock, enz. zijn gemaakt.

In 1859 vond William Lee in Engeland de breimachine uit. Glad breiwerk kon toen met de machine worden gebreid. Tegenwoordig kan men

er ook wel patroontjes mee breien. Toch breien de meeste huismoeders de sokjes, truitjes, kniekousen en jurkjes voor hun kinderen nog zelf.

Handgebreide kledingstukken zijn sterker dan machinaal gebreide. Bovendien kun je ze veel beter stoppen en mazen, een hoekje inbreien. Als een jurkje te klein is geworden, brei moeder er een eindje aan. Als de voeten van een paar kniekousen zijn versleten, kan ze er gemakkelijk een paar nieuwe onderaan breien. Wanneer een truitje verveelt, haal je het uit en brei je het opnieuw. In elk damesblad vind je dan ook het wekelijkse breipatroon en

rige leerlingen. Er gaat een heel nieuwe wereld voor hen open en die wereld is veel mooier en blijder dan de oude wereld, waarin ze geboren werden. Ze leren zingen en ze zingen graag en zuiver. Vierstemmig zin-

gen is voor hen een peulschilletje. Ze leren ook spelletjes doen, ja, dat moesten ze nog leren! En grapjes maken en lachen en voetballen en verstoppertje spelen! Dat zijn allemaal dingen, waaraan de heidense jeugd nooit toe komt. Ze leren ook werken. Landbouw, tekenen, timmeren, bouwen. De meisjes leren ook landbouw, wassen, naaien, kinderverzorging, wondverbinden, tandenpoetsen, hun haar netjes opmaken, en nog veel meer. De jongens huizen in de ene vleugel van het internaatgebouw, de meisjes in de andere. Tussen beide in is de woning van de familie Axwyk en een ruime kamer voor de verpleegster, een negerzuster, die hier in Nederland haar examens heeft gedaan. En daar het huis op palen staat, hebben ze onder het huis een flinke bergruimte en plaats voor de polikliniek, nl. om de zieken en gewonden te ontvangen, die van heinde en ver komen opdagen om geholpen te worden.

VER AAN HET NOORDERSTRAND

Heer Pieter Camminga is niet oud geworden. De mensen werden in het algemeen veel minder oud dan in onze tijd. Dat hing samen met een

veel mindere gezondheidszorg, meer kans op besmettelijke ziekten, bloedvergiftiging, voedsel zonder de nodige **vitaminen** en slecht verwarmde

er bestaan wel duizend breipatroontjes en breisteken.

Weet je, wat we eens gaan doen? We gaan een lap breien met allerlei patroontjes er in. Als je dan eens iets moet maken en nergens een geschikt werkje kunt vinden, kun je altijd terecht. Ik zal er bij vertellen, wat je van de patroontjes en steken kunt maken.

Opzetten kunnen jullie natuurlijk allemaal. Meerderen, minderen en afkanten ook. Als je het niet kunt, schrijf je het me maar, dan vertel ik het je een volgende keer.

We zetten veertig steken op en breien eerst acht pennen in de **tricotsteek**, d.w.z. een pen recht, een pen avrecht, een pen recht, een pen avrecht, enz. Denk je om een mooie kantsmaak? Die maak je b.v. zo: voor de laatste steek van de naald leg je de draad naar voren en haal je die steek los af. De eerste steek van de nieuwe pen brei je recht, maar je neemt niet de voorste helft van de steek op, maar de achterste.

Na de acht toeren **tricotsteek**, breien we een **gaatjestoer**: na de eerste steek haal je de draad naar voren en brei je twee tezamen, zodat er een lus over de pen komt. Weer draad naar voren, twee tezamen, draad naar voren, twee tezamen, enz. tot de pen uit is. De volgende toer is de avrechte, je brei al de lussen alsof het gewone steken zijn.

Nu brei je weer acht toer **tricotsteek**.

Daarna wordt het een beetje moeilijk, hoor! Je neemt telkens een op-

zetsteek op een stopnaald of een andere breinaald en brei die met een steek op de breinaald tezamen. Er ontstaat dus een dubbel boordje met een mooi gekarteld randje, dit heet een **muizentandje**. Je breiwerk is nu meteen omgezoomd.

Zo'n dubbel boordje met een muizentandje lijkt erg mooi aan 'n kniekous. Je kunt er de elastiek doorheen rijgen. Alleen laat je dan de laatste vier of acht steken van de opzelrand los, zodat er een gaatje ontstaat om met het rijgen te beginnen en het elastiek aan elkaar te naaien.

Ribbels en avrechten kun je wel maken. Eigenlijk zou je daarmee alleen wel patronen kunnen breien, b.v. uit een borduurboek met kruissteekranden. De **tricotsteek** vormde dan de achtergrond en de avrechten konden als kruisjes dienen. Toch doen de mensen dat niet vaak.

Brei nu eerst eens een paar toer gerstekorrel: een pen: een recht, een avrecht, een pen: een avrecht, een recht. Weet je, dat de gerstekorrel veel mooier uitkomt, wanneer je er telkens een pen recht tussen brei? Je begint dan aan de avrechte kant met een recht, een avrecht. De rechterkant brei je recht over. De avrechte kant wordt een avrecht, een recht. Rechte kant weer over breien. Deze vier pennen steeds herhalen. Dit patroontje staat erg leuk in handschoenen, babytruitjes en sjaals. Je kunt de korrels goed gebruiken om er een kruissteekmotief op te borduren.

Tjits Veenstra.